

РЕШЕНИЕ

№ 2884

гр. София, 28.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1468** по описа за **2022** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на В. Б. С., чрез процесуален представител адв. И., срещу Решение № 89 от 11.01.2022 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 107-ми състав, постановено по НАХД № 10514 по описа за 2021 г., с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 3729914, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/ на касатора е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 50 лева, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДВП.

В касационната жалба се релевират доводи за незаконосъобразност на процесното решение, като постановено в противоречие с материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Счита, че в издадения ЕФ не е отразено дали е бил приспаднал толеранса и в какъв %. Сочи, че представения протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система /АТСС/ не е съставен по съответния ред. Твърди се, че в процесния случай е следвало да намери приложение и да бъде съобразено ТР №

1/26.02.2014 г., постановено по тълкувателно дело № 1/13 г. на ВАС, като ЕФ бъде отменен поради нарушена процедура по санкциониране на водача – чрез издаване на ЕФ, вместо съставяне на акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ и издаване на наказателно постановление /НП/. На следващо място сочи, че липсва обратна разписка или друг удостоверяващ връчването на ЕФ документ, както и че не ставало ясно кой е автора на съответното волеизявление, не е посочено име на физическото лице, респективно длъжност или някакъв друг индивидуализиращ белег, липсва положен печат или някакъв друг знак. Счита, че АНО е поставил два правни субекта – юридическото и физическото лице, в невъзможност да разберат чия точно отговорност се ангажира. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменен издаденият ЕФ. Алтернативно моли делото да бъде върнато на СРС за ново разглеждане от друг съдебен състав.

В проведеното съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. В представена писмена молба от 22.03.2022 г. поддържа касационната жалба. Претендира разноси по представен списък. Прави възражение за прекомерност на претендираните разноси..

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“, редовно призован, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 24.06.2020 г. в 20:14 часа в [населено място], по [улица]срещу номер 35 с посока на движение от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта от 50 км/ч, за населено място, товарен автомобил марка „Ф. Т.“, с рег. [рег.номер на МПС] , се движи със скорост от 68 км/ч, установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км/ч. Направена е била справка за собственост на заснетото МПС, видно от която било, че същото е собственост на [фирма], с ползвател [фирма], чийто законен представител е В. Б. С.. Нарушението е установено с преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH C. S1, която е одобрен тип средство за измерване, предвид удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 със срок на валидност до 07.09.2017 г. Мобилната система за контрол на скоростта е преминала последваща техническа проверка на 30.09.2019 г. съгласно съставения протокол № 50-С-ИСИС/30.09.2019 г.

Записът, направен от техническото средство, е отразен на хартия – фотоснимка, отразяваща локация, G. координати, дата, точен час, засечена скорост от 71 км/ч, разстояние, ограничение на скоростта и регистрационен номер на МПС.

Видно от протокола за използване на техническото средство СПУКС № 11743f0 е била разположена за използване на 24.06.2020 г. в [населено място] на [улица]срещу

номер 35 с посока на движение на контролираните МПС от [улица]към [улица], при стационарен режим на измерване при важащо общо ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място за времето от 20:00 часа до 22:00 часа.

Предвид така установеното нарушение бил издаден оспореният ЕФ, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 50 лева, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Гореописаната фактическа обстановка въззивният съд е приел за установена въз основа на приобщени по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства. Същите съдът е възприел в цялост като съответни и безпротиворечиви.

Съдът е извел и правните си доводи, мотивирали го да потвърди издаденото НП. При издаването на ЕФ е спазена установената форма и същият съдържа всички изискуеми реквизити, като подчертава, че ЕФ се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие, съгласно чл. 189, ал. 11 от ЗДвП, но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. Нарушението според въззивния съд е безспорно установено от разпечатаните показания на техническото средство и приложения снимков материал. Посочил е, че отговорността на законния представител на дружеството – ползвател е обективна и не е необходимо доказване на вина, доколкото същият не е посочил конкретно лице, управлявало МПС.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

По силата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Обратно на твърденията в жалбата процесният ЕФ съдържа изрично уточняване, че е издаден от Столична дирекция на вътрешните работи - териториална структура на МВР. Законодателят цели да санкционира нарушителите на правилата за движение по пътищата, като в отсъствие на контролен орган се ползва установеното и заснетото с техническо средство, което е стационарно в разглеждания случай. В тази посока са и мотивите на Тълкувателно решение на ВАС № 1/26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г., съгласно което електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, само по отношение на правното му действие (съгласно чл.189, ал.11 ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП реквизити, поради което в ЕФ не се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер, като изразът "в отсъствие на контролен орган и на нарушител" по чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП се отнася до издаването на електронния фиш. Въпреки че в съдържанието на ЕФ липсва информация дали същият може да се обжалва, пред кой орган и в какъв срок, на основание чл. 59, ал. 2 ЗАНН във вр.с чл. 189, ал. 8 ЗДвП съдебното производство пред СРС е образувано законосъобразно, а правото на защита на наказаното лице не е ограничено. Не са налице допуснати съществени процесуални нарушения поради неспазване на изискуемата от законодателя форма – разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП е специална и дерогира

приложението на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, поради което издаването на ЕФ въз основа на приложения по преписката снимков и писмен материал (чл.189, ал.15 ЗДвП) е законосъобразно и съответстващо на действително осъществилата се фактическа обстановка.

Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. В електронния фиш ясно е посочено, че лекият автомобил на касатора е засечен да преминава покрай камера със скорост 68 км./ч. при ограничение на скоростта в населено място от 50 км./ч, описано е какво е превишението, както и е отчетена допустимата грешка от +/- 3 км./ч. В съставеният електронен фиш, както се посочи по-горе, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение.

Неоснователни са доводите в касационната жалба, че в издадени ЕФ не е отразено дали е бил приспаднал толеранс и в какъв %. Действително разпоредбата на чл. 755, ал. 1, т. 2 от Наредбата за средства за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, сочи за толеранс $\pm 3 \text{ km/h}$ до 100 km/h или $\pm 3 \%$ от измерената стойност за скорости над 100 km/h – при реални условия на измерване на скорост при полеви тестове, поради което правилно в оспорения електронен фиш е отчетен толеранс от - 3 км/ч., поради което не са нарушени правата на касатора. В случая този толеранс е видим от клипа на нарушението, където е посочена скорост на движение от 71 км/ч., а в електронния фиш – 68 км/ч., тъй като при издаването на електронния фиш се отчита 3 км/ч. толеранс за допустима грешка при работата на техническото средство.

Спазена е и разпоредбата на чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 2015г. (Наредбата), която изисква за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол. В настоящия случай е съставен протокол по образец съгласно приложението към наредбата. Същият притежава реквизитите, тъй като в него е отразено, че измерването е по стационарен метод, с посока за задействане – приближаващ. Протоколът съдържа всички важни данни за описание на техническо средство, за дата и час, за мястото на поставянето на конкретното мобилно АТСС, за начина на работата му и за времетраенето на осъществения контрол. Протоколът също е подписан от съответните служители.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. (Наредбата) за осъществяване на контрол на участниците в движението по пътищата се използват АТСС, пуснати на пазара и/или в действие по реда на Закона за измерванията, притежаващи удостоверение за одобрен тип и вписани в регистъра на Българския институт по метрология. В настоящия случай е представено такова, а именно удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 със срок на валидност до 07.09.2017 г. Мобилната система за контрол на скоростта е преминала последваща техническа проверка на 30.09.2019 г. съгласно съставения протокол № 50-С-ИСИС/30.09.2019 г.

Неоснователно е позоваването на Тълкувателно решение № 1/26.02.2014 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ВАС, тъй като същото се е отнасяло за приложението на стара редакция на чл. 189, ал. 4 ЗДвП (ДВ, бр. 10 от 2011 г.). Поради измененията и допълнения на закона, посоченото тълкувателно решение е загубило сила след ЗИД на ЗДвП (ДВ, бр. 19 от 2015 г.). Новата редакция на чл. 189, ал. 4, изр. 1 ЗДвП (ред. – нова, ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм., бр. 54 от 2017 г.) допуска за нарушение, установено и

заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр. 19 от 2015 г.), независимо дали стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр. 19 от 2015 г.) за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение. Приложното поле на ускорената процедура за издаването на електронни фишове е разширено, така че да включва нарушения, установени и заснети с всички видове АТСС, в т. ч. мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя в присъствие на контролен орган, поставящ начало и край на работния процес. Обстоятелството, че нарушението е било заснето с преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH C. S1, която е обслужвана и използвана от и в присъствието на контролен орган, не само не противоречи, а е напълно допустимо по действащите към датата на нарушение, разпоредби на чл. 189, ал. 4, изр. 1 ЗДвП (нова – ДВ, бр. 19 от 2015 г.) вр. чл. 2 от Наредба № 8121з-532/2015 г.

Неоснователно е възражението на касатора, че по преписката липсва обратна разписка или друг удостоверяващ връчването на ЕФ документ. По делото е представена разписка на СДВР, видно от която е, че на 30.06.2021 г. В. Б. С. е получила ЕФ Серия К № 3729914, лично в ОПП-СДВР срещу подпис.

След установяване на собственика на лекия автомобил е издаден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, а касаторът по справката за собственост е посочен като лице, законен представител на юридическото лице – [фирма], лизингополучател на процесния автомобил. От справката е видно, че посоченото дружество е вписано като притежател на свидетелството за регистрация. Именно с цел да бъде избегнато ангажиране отговорността на лизингодателя за нарушения, които са извършени от лизингополучателя или от физическо лице, на което ЮЛ- лизингополучател е предоставило фактическото управление на автомобила, лизингодателят в конкретния случай се е възползвал от предоставената правна възможност - в свидетелството за регистрация на МПС изрично да бъде посочен лизингополучателя, ползвател на автомобила.

В случая отговорността на касатора е допустимо да бъде ангажирана за описаното в ЕФ административно нарушение. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр.1, вр. чл. 188, ал. 2 ЗДвП, при извършване на нарушение при управление на превозно средство, собственост на юридическо лице, с електронен фиш може да бъде наложена единствено глоба или на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставено управлението на моторното превозно средство. Следователно касаторът като физическо лице, попада в обхвата на лицата по чл. 188, ал. 2 ЗДвП. Съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДвП собственикът на превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, разполага с две възможности - в 14-дневен срок от получаване на електронния фиш да заплати глобата или да предостави в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 от същата разпоредба за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. В разглеждания случай такива данни не са посочени нито по реда на чл. 189, ал. 5 ЗДвП, нито във въззивното производство. Обстоятелството, че фирмата, собственик на

автомобила, се представлява от касатора, не води до незаконосъобразност на електронния фиш, доколкото може да бъде санкциониран за процесното нарушение.

Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 89 от 11.01.2022 г., постановено по НАХД № 10514 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.